Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

homines instruendos humilis apparuit mox adō patet q̄ntū sup
homines immo etiā sup angelos et supomne quod creatū est eminere
apparuit uoce dilapsa adeū huiusmodi amagnifica gla. hic est fi
lius meus dilectus in quo mihi complacui. Et fiddissimus atq; humil
limus seruus ille iohannes qui baptizari adnō quā dnm baptizare
magis optauit et ipsū baptizare dnm et aperuis suae mentis oculis
descendentē sup eū spm p̄ceteris mortalibus uidere promeruit. Ueru
quia breuiter ista p̄libauimus. latius iā cuncta exponere ipsū sa
cre lectionis uideamus exordiū. Tunc inquit uenit ihē in iorda
nem ad iohannē. ut baptizaretur abeo. Venit filius dī baptizari
ab homine. non anxia necessitate abluendi alicuius peccati. qui
peccatū non fecit ullū. nec inuentus est dolus in ore eius. sed pia dis
pensatione abluendi omēnrī contagionē peccati qui in multis
offendimus omes. et si dixerimus quia peccatū non habem nos ipsos
seducimus. et ueritas in nobis non est. Uenit baptizari in aquis ip
sarū conditor aquarū. ut nobis qui in iniquitatib concepti et in
dicti sumus generati secundae natiuitatis que paqū et spm cele
bratur appetendū in sinuaret mysteriū. Dignatus ē lauari aquis
iordanicis qui erat mundus a sordibus cunctis. ut ad diluendas
nrōrum sordes scelerū. omniū fluenta sanctificaret aquarū. Sed
quia humillimā dnī dispensationē ex lectione euangelica cogno
uimus. etiā serui humillimā obedientiōnē sollicita intentione
uideamus. Sequitur. Iohannes autē prohibebat eū dicens.
Ego autē debeo baptizari. et tu uenis ad me. Expauit illū ad se ue
nisse ut baptizaretur aqua cui nulla inerat que baptismo ter
geretur culpa. immo qui p suū grām sps cuncta credentib mun
di tollerent culpā. Unde recte intellegitur qd hic dicit iohannes
ego autē debeo baptizari. hoc esse quod apud euangelistā iohannē

x.

xi.